

arbejdes særlige redegørelser af regeringen eller analyser, som er indhentet eksternt.

Det foreslås, at regeringen én gang årligt udgiver en samlet lettilgængelig rapport om:

1. EU's udvikling det sidste år samt Danmarks stillingtagen.
2. En gennemgang af EU-udviklingen på de enkelte politikområder, herunder hvor Danmark har opnået højere standard, hvor intet er ændret, eller hvor standarden forringes.
3. Et bud på Danmarks generelle politiske prioriteringer i det kommende års tid.

Årsrapporten skal debatteres i Folketinget i form af en redegørelsesdebat. Årsrapporten skal udformes, så den kan anvendes i den folkelige debat om udviklingen i EU-samarbejdet, og så Folketingets udvalg og medlemmer kan anvende den som et arbejdsredskab, der skaber overblik over udviklingen i EU-samarbejdet og Danmarks rolle.

Halvårligt gennemføres forespørgselsdebatter om programmet for formandskabslandet. Kommissionens handlingsprogram gøres ligeledes til genstand for en forespørgselsdebat, som eventuelt kan finde sted sammen med debatten om formandskabsprogrammet for 1. halvår.

Det er aftalt med regeringen, at denne stiller sig positivt over for sigtet med disse forslag og er åben over for en årlig debat om de generelle Europapolitiske prioriteringer. Regeringen har gennem en længere årrække sendt en beretning om udviklingen i EU til alle Folketingets medlemmer. Den beretning om udviklingen i EU i 2000, som netop er modtaget, er allerede gjort mere lettilgængelig.

Den skriftlige information fra regeringen

For den politiske behandling af EU-spørgsmål er det af afgørende betydning, at medlemmerne af Europaudvalget og fagudvalgene får de relevante papirer i en let tilgængelig form så hurtigt som muligt og i så god tid før møderne, at der er tid til både at læse og sagsbehandle forslagene, så folketingsmedlemmerne kan leve op til deres demokratiske parlamentariske ansvar i disse spørgsmål.

Målsætningen om »færre, men bedre og mere målrettede papirer« er delvis blevet opfyldt. Af notaterne skal formål, indhold, og hvad der skal tages stilling til, fremgå klart og tydeligt fra starten. Notaterne er generelt blevet kortere, og reg-

len om, at notater på over to sider skal være forsynet med et resumé, har virket godt, bl.a. ved, at flere notater nu er mere koncentrerede, således at sagen bliver fremstillet på to sider. Det er det generelle indtryk, at notaterne i mange tilfælde er blevet lettere at læse, selv om der stadig forekommer notater, som ikke lever op til dette krav. Der har dog endnu ikke ressourcemæssigt været mulighed for at gennemføre en egentlig systematisk evaluering af, i hvilket omfang notaterne indholdsmæssigt lever op til kravene i beretningen fra 1999 om, at notaterne skal være så forståelige, at de danner et godt grundlag for folketingsmedlemmernes beslutninger, og at de desuden skal kunne anvendes i den offentlige debat. I Europaudvalget har det høj prioritet, at denne opgave ressourcemæssigt kan løses i den kommende tid såvel af hensyn til arbejdet i Europaudvalget som af hensyn til fagudvalgenes yderligere inddragelse.

Det kniber for regeringen at leve op til målsætningen om »betjening til tiden«. De kortere tidsfrister, der blev aftalt i forbindelse med 1999-beretningen, er ikke i tilstrækkeligt omfang overholdt. I et notat af 22. november 2000 har Europaudvalgets sekretariat systematisk analyseret tidsfristernes overholdelse for alle ministerier for perioden 17. februar–14. juli 2000. Der er ikke foretaget en tilsvarende systematisk undersøgelse for 2001, men det er udvalgets opfattelse, at der stadig væk er problemer med overholdelse af tidsfristerne. Problemerne forekommer at være størst på Økonomiministeriets område. Undersøgelsen fra 2000 viste, at en tredjedel af grundnotaterne fremsendes efter den aftalte 2-måneders-frist, og at de fleste samlenotater afleveres efter den aftalte 8-dages-frist. Det giver store problemer med at gennemføre en forsvarlig behandling af sagerne med inddragelse af den ekspertise, der findes i fagudvalgene. Når samlenotater først afleveres i den uge, hvori Europaudvalgsmødet holdes, kan Europaudvalgets sekretariat ikke på det aftalte tidspunkt påføre alle relevante bilagshenvisninger på de udsendte dagsordener, og fagudvalgenes sekretærer kan ikke tilstrækkelig tidligt orientere fagudvalgenes medlemmer om sagerne. Folketingsmedlemmerne får således ikke den nødvendige tid til at sætte sig ind i sagerne og til den drøftelse internt i de enkelte partier, som er en forudsætning for en forsvarlig behandling af sagerne. Endelig er det vanskeligt og i mange tilfælde umuligt for